

[Landbrugsministeren]

udbetalt til investor, idet der også skal være bidrag til afskrivninger, og idet der inden for bidraget skal være midler til garantifonden, regionalfondens og administrationen.

Forslaget vil formentlig også rejse en række praktiske problemer med hensyn til brugerens investeringer, herunder finansieringsmulighed, sikring for finansiering m.v. Der kan sikkert også rejses skattemæssige spørgsmål.

På det foreliggende grundlag er det derfor vanskeligt at vurdere forslaget, men den foreløbige vurdering er, at det ikke synes at være et overbevisende svar på løsningen af landbrugsrets finansieringsproblemer.

Når det er sagt, skal det også siges, at udviklingen i ejendomsstrukturen og landbrugets behov for fremmed kapital gør det rimeligt at se med friske øjne på ejerformerne i landbruget.

I forbindelse med den diskussion, vi skal have til efteråret om landbrugsloven, vil der måske være en mere naturlig lejlighed til også at drøfte disse forhold.

Bjarne Laustsen (S):

SF har fremsat et nyt beslutningsforslag om oprettelse af statsgaranteret jordbrugerfond til ny- og refinansiering af landbrugere. Forslaget er på mange måder identisk med et tidligere SF-forslag af 25. november 1980. Det er altid positivt og spændende, når der kommer forslag, også utraditionelle, til at hjælpe et betrængt erhverv.

Som så ofte før er landbrugets krise defineret som den store gældsætning. Spørgsmålet er, hvordan man kan komme det betrængte erhverv til hjælp. Det er derfor også en spændende tanke at ændre på ejerforholdet i dansk landbrug. Men forholdet er jo det, at man inden for dansk landbrug ikke ønsker at ændre ved selvejet som det bærende element i landbruget. Det har Socialdemokratiet taget til efterretning, og vi formulerer også vores synspunkter ud fra dette faktum.

Det synes godt gjort, at forslaget også rejser en stribe nye spørgsmål, bl.a. på grund af nye ejerformer i erhvervet. Dernæst vil det koste staten mange penge, og der er heller ingen garanti for, at der kan findes investorer, der vil gå ind i en sådan fond. Problemet er den høje rente, som landbruget har til fælles med mange andre erhverv.

Jeg skal derfor henvise til regeringens landbrugspakke, som vil give betydelige lettelser til de mest betrængte og vil være til gavn for både landbrug og følgeindustri og dermed beskæftigelsen. Yderligere vil vi den 18. maj alt andet lige forbedre forholdene for erhvervet.

Jeg skal derfor på Socialdemokratiets vegne afvise forslaget og foreslå, at SF bakker regeringens landbrugspakke op.

Rønholt (KF):

Jeg må sige, at jeg var ved at falde ned af stolen, da jeg læste dette beslutningsforslag. Jeg kunne forstå, hvis det var kommet for 20 år siden, men i dag kan jeg kun se det i lyset af den opdeling, Folketinget har i øjeblikket, med de forpligtelser, som Socialdemokratiet har påtaget sig i regeringssamarbejdet med tre borgerlige partier: Så må der komme sådan et markeringsbeslutningsforslag fra SF.

Men hvor har disse socialistiske ideer dokumenteret evne til at skabe indtjening for landmændene, og hvor har disse socialistiske tanker dokumenteret evne til at brødføde en befolkning? Næppe i de socialistiske lande. De er på vild flugt fra disse teorier.

Selve beslutningsforslaget er i virkeligheden særdeles teoretisk. Hvis landmænd ikke selv kan betale for de ydelser, de har påtaget sig, hvorledes kan man så forestille sig, at fonden skal kunne, en fond, hvis eneste indtægter er ydelser fra landmanden plus statsgaranti? Fonden vil sagtens kunne få tilsagn om tilslutning fra landmænd, der alligevel må forlade erhvervet. Det er ikke mærkeligt.

Hvis ordføreren går herop og siger, at han har fået mange positive tilkendegivelser fra landmænd, så tror jeg, det er rigtigt, men det er landmænd, der alligevel må forlade erhvervet, og hvis de kan få lov til at blive med statsgaranti og få lov til at blive som statsforpagtere og oven i købet kan stille deres børn i udsigt, at de må fortsætte, så kan jeg da godt forstå, at de bliver bragt i en situation, hvor de siger ja til et sådant forslag.

Men hvem skal betale forskellen mellem det, landmændene kunne betale, og det, som pant-haverne har krav på? De landmænd, der har friværdis, kan – så vidt jeg kan forstå af beslutningsforslaget – aflevere denne friværdis til fonden, og samtidig skal de skaffe garanti for et års ydelse. Jeg tror, at de landmænd, som har